

บทที่ 5

การวิเคราะห์ความคิดเห็นจากแบบสอบถาม

การหาข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ ของอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาลักษณะกายภาพของอาคาร ข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับอาคาร เช่น กลุ่มสถาปนิกผู้ออกแบบอาคาร กลุ่มผู้ใช้สอยอาคารที่เป็นเจ้าของโครงการ หรือมีตำแหน่งในระดับผู้บริหาร และกลุ่มสถาปนิกแกนนำที่เป็นกรรมการตัดสินใจให้รางวัลต่าง ๆ กับอาคาร รวมถึงสถาปนิกแกนนำที่มีผลงานทางด้านวิชาการ หรือมีผลงานด้านการออกแบบอาคารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้จะนำมาสร้างแบบสอบถามตามกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยเก็บตัวอย่างกลุ่มละ 100 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัด และแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ซึ่งได้กำหนดตัวแปรลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อทดสอบความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันของลักษณะทางสังคม ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ค่า Z-Test และแบ่งตัวแปรลักษณะทางสังคมได้ดังนี้

ตัวแปรควบคุม	ได้แก่	เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ตำแหน่ง และจำนวนปีที่ได้ปฏิบัติงานวิชาชีพ
ตัวแปรอิสระ	ได้แก่	ลักษณะอาชีพผู้ตอบแบบสอบถาม
ตัวแปรตาม	ได้แก่	ความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่จากอาคารตัวอย่างที่ศึกษา

ผลการทดสอบลักษณะทางสังคมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่าสัดส่วนลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามดังกล่าว ไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวได้ว่า ในการวิจัยนี้สามารถควบคุมตัวแปรทางสังคมได้ และได้แบ่งเนื้อหาที่จะศึกษาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่

ตอนที่ 3 ลักษณะทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

การใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เด่นชัดสำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ จากกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากหน่วยงาน

เอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ โดยการใช้สัดส่วนของสถิติกลุ่มสถาปนิกจำนวน 5,347 คนจากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ที่ได้รับรวบรวมไว้ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2539 ซึ่งได้แบ่งกลุ่มสถาปนิกที่ทำงานอยู่หน่วยงานเอกชนจำนวน 4,706 คนคิดเป็นสัดส่วน 88% และกลุ่มสถาปนิกที่ทำงานอยู่หน่วยงานราชการจำนวน 641 คน คิดเป็นสัดส่วน 12%

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ผลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อศึกษาผลเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ และแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ว่าลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทพาณิชย์กรรมโรงแรม และสถานตากอากาศ ในลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษาที่มีรูปแบบลักษณะไทยสมัยใหม่ จะมีการอิงและพัฒนารูปแบบจากลักษณะไทยในอดีต ทั้งในลักษณะไทยเชิงรูปธรรม และไทยเชิงนามธรรม อย่างไรก็ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป อาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เนื่องจากว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ในด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยตรง

แนวทางนำเสนอการวิเคราะห์

ความคิดเห็นที่ได้จากแบบสอบถาม ได้เสนอเป็นแนวทางการวิเคราะห์หาดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคาร โรงแรมและสถานตากอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

1. การจัดกลุ่มอาคาร
2. องค์ประกอบหลัก
3. องค์ประกอบรอง
4. องค์ประกอบย่อย
5. การจัดภูมิทัศน์
6. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

1. ความเบาและลอยตัว
2. ความโปร่งโล่ง
3. ความร่มรื่น
4. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป

- ก. การนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ
- ข. ประโยชน์ใช้สอยใหม่
- ค. สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ
- ง. วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง
- จ. การสร้างสรรคทางสถาปัตยกรรม
- ฉ. สรุปการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่

การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ จากแบบสอบถาม

1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับ อาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สามารถอธิบายผลได้จากค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับ ลักษณะไทยสมัยใหม่ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้ค่า t -test ทดสอบการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยมีระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ และได้ให้ค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ระหว่าง 1-5 ดังนี้

- 1 = มีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยที่สุด
- 2 = มีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่น้อย
- 3 = มีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่ปานกลาง
- 4 = มีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่มาก
- 5 = มีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด

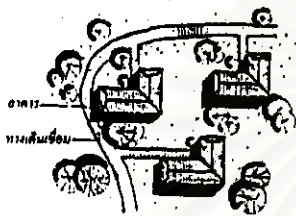
การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม โดยวิธีการทางสถิติ สามารถวิเคราะห์ ผลได้ดังต่อไปนี้

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

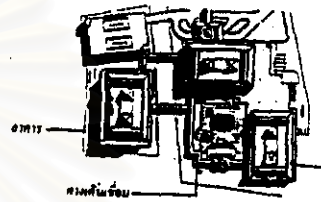
1. การจัดกลุ่มอาคาร

1.1 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มอาคาร

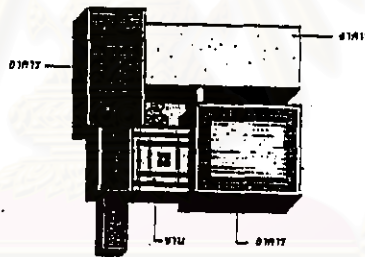
การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร สามารถแบ่งออกได้ 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

แบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อม ไม่มีหลังคาคลุม

แบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด

แบบมีชานเชื่อม

รูปที่ 5.1 แสดงลักษณะการจัดกลุ่มอาคาร

ตาราง 5.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD_1	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD_2	ลำดับ	
- แบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม	2.50	0.80	3	3.06	0.83	1	-4.87*
- แบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด	3.11	0.67	2	3.05	0.74	2	0.60
- แบบมีชานเชื่อม	3.47	0.78	1	2.91	0.90	3	4.69*

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.1 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องการจัดกลุ่มอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด และการจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่หลังคาคลุม ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด และการจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารดังกล่าว เป็นลักษณะไทยที่มีมาแต่ในอดีต อย่างลักษณะการจัดกลุ่มอาคาร ที่มีชานเป็นตัวเชื่อมอาคารแต่ละหลังเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทยในอดีต (สมภพ ภิรมย์, 2519: 89) และการจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม มีความสอดคล้องกับลักษณะการจัดวางผังของกลุ่มอาคารคามหมู่บ้านในอดีต ซึ่งเป็นลักษณะทางเดินของหมู่บ้านที่ปลูกรวมอยู่ในระแวกเดียวกัน หรือหมู่บ้านคามเชิงเขาและไหล่เขา (ฤทัย ใจจงรัก, 2539: 7)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม และการจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกันยังมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่หลังคาคลุม มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนการจัดกลุ่มอาคารแบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.2 สรุปการวิเคราะห์การจัดกลุ่มอาคาร

ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการจัดกลุ่มอาคาร ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ของอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศ สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเดี่ยวมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ส่วนลักษณะการ

จัดกลุ่มอาคารที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่รองลงมา คือ การจัดกลุ่มอาคารแบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด

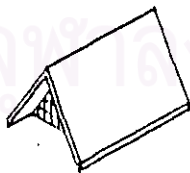
ความแตกต่างของความคิดเห็น ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ สรุปได้ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการจัดกลุ่มอาคารแบบหลังเตี้ยมีทางเดินเชื่อมไม่มีหลังคาคลุม และการจัดกลุ่มอาคารแบบมีฐานเชื่อม ส่วนการจัดกลุ่มอาคารแบบมีทางเดินเชื่อมมีหลังคาคลุมตลอด ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม แม้ว่าจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่ก็สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบอาคารร่วมกันได้ โดยที่สถาปนิกควรพิจารณาถึงความคิดเห็นของบุคคลทั่วไปที่ได้มองต่างจากสถาปนิก ไปประกอบพิจารณาใช้ในการออกแบบอาคาร

2. องค์ประกอบหลัก

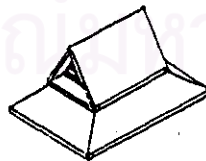
2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก

2.1.1 รูปแบบของหลังคา

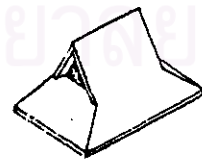
การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของรูปแบบหลังคา ได้ทำการศึกษาจากลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา และศึกษาจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ สามารถแบ่งได้ 6 รูปแบบ คือ หลังคาทรงจั่ว หลังคาทรงจั่วมีปีกนก หลังคาทรงจั่วมนิลา (บลานอ) หลังคาทรงจั่วมนิลา มีชายคาเพิ่ม หลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นและมีคอสอง และหลังคาทรงจัตุรมุข ดังรูปภาพต่อไปนี้

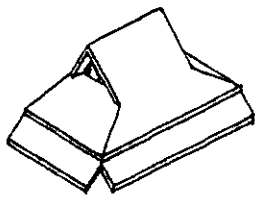
ทรงจั่ว

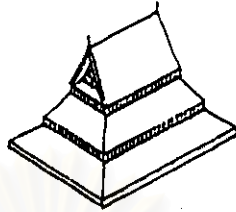
ทรงจั่วมีปีกนก

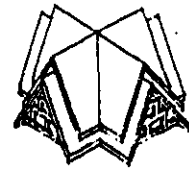
ทรงจั่วมนิลา
(หลังคาบลานอ)

ทรงจ๋วมนิลา
มีชายคาเพิ่ม

ทรงจ๋วมปีกนก
สองชั้น มีคอสอง

ทรงจตุรมุข

รูปที่ 5.2 แสดงรูปแบบของหลังคา

ตาราง 5.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (รูปแบบหลังคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD_1	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD_2	ลำดับ	
2.1 รูปแบบหลังคา							
- หลังคาทรงจ๋วม	3.56	1.10	2	2.87	1.28	3	4.10*
- หลังคาทรงจ๋วมปีกนก	4.05	0.98	1	3.12	0.99	2	6.69*
- หลังคาทรงจ๋วมนิลา (หลังคาปลานอ)	3.49	0.82	3	2.68	0.98	4	6.32*
- หลังคาทรงจ๋วมนิลามิชายคาเพิ่ม	2.29	1.02	5	2.46	1.15	6	-1.11
- หลังคาทรงจ๋วมปีกนกสองชั้น และมีคอสอง	2.11	1.11	6	2.52	1.21	5	-2.50*
- หลังคาทรงจตุรมุข	2.76	1.31	4	3.14	1.54	1	-1.88

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.2 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

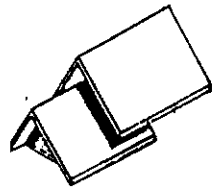
การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นรูปแบบหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ หลังคาทรงจั่ว หลังคาทรงจั่วมนิลา (บลานอ) หลังคาทรงจัตุรมุข หลังคาทรงจั่วมีชายคาเพิ่ม และหลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นและมีคอสอง ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาทรงจัตุรมุข เป็นรูปแบบหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ หลังคาทรงจั่วมีปีกนก หลังคาทรงจั่ว หลังคาทรงจั่วมนิลา (บลานอ) หลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นและมีคอสอง หลังคาทรงจั่วมนิลา มีชายคาเพิ่ม ตามลำดับ ทั้งนี้เห็นได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาทรงจั่วมีปีกนก เป็นหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าหลังคาแบบอื่น และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาทรงจัตุรมุข เป็นหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าหลังคาแบบอื่น อาจกล่าวได้ว่า รูปแบบหลังคาทั้งสองมีความสอดคล้องกับรูปแบบหลังคาในอดีต โดยลักษณะของหลังคาจั่วที่มีชายคาปีกนกยื่นออกมาจากตัวอาคารอุโบสถ วิหาร หรือบ้าน เป็นกันสาดป้องกันไม่ให้ฝนสาดเข้าหน้าต่าง หรือช่องลมภายในอาคารได้ (น. ณ ปากน้ำ, 2535: 246) ส่วนจัตุรมุข คือ ศาลามีจั่ว ๔ ทิศชนกัน หรือปราสาทจัตุรมุข คือมีมุขสี่ด้านบางที่เรียกจัตุรมุข (น. ณ ปากน้ำ, 2522: 70)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องหลังคาทรงจั่ว หลังคาทรงจั่วมีปีกนก หลังคาทรงจั่วมนิลา (บลานอ) และหลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นและมีคอสอง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า หลังคาทรงจั่ว หลังคาทรงจั่วมีปีกนก และหลังคาทรงจั่วมนิลา (บลานอ) มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกันยังได้แสดงความคิดเห็นว่า หลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นและมีคอสอง มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนหลังคาทรงจั่วมนิลา มีชายคาเพิ่ม และหลังคาทรงจัตุรมุข พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า รูปแบบหลังคาทั้งสองมีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

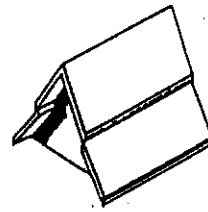
2.1.2 ลักษณะของหลังคา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องลักษณะของหลังคา คือ การซ้อนชั้นของหลังคา และการลดชั้นของหลังคา ดังรูปภาพต่อไปนี้

ลักษณะการลดชั้นของหลังคา

ลักษณะการซ้อนชั้นของหลังคา

รูปที่ 5.3 แสดงลักษณะของหลังคา

ตาราง 5.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (ลักษณะของหลังคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2.2 ลักษณะของหลังคา							
- การลดชั้นของหลังคา	3.37	1.00	2	2.74	0.84	2	4.83 *
- การซ้อนชั้นของหลังคา	3.46	0.89	1	3.26	1.08	1	1.43

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.3 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องลักษณะของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า การซ้อนชั้นของหลังคา เป็นลักษณะหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ การลดชั้นของหลังคา กล่าวคือ การซ้อนชั้นของหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า การลดชั้นของหลังคา ทั้งนี้ ลักษณะการซ้อนชั้นและการลดชั้นของหลังคา พบเห็นได้จากลักษณะหลังคาของอาคารทางศาสนาในอดีต เช่น ลักษณะการซ้อนชั้นของหลังคา เป็นการสร้างเส้นขนานถี่ในตอนส่วนล่างของหลังคา เมื่อดูเส้นขนานถี่ของชั้นซ้อนหลังคาจากด้านข้างของอาคารนั้น จะเห็นว่ามี ความห่างเพิ่มขึ้นในตอนบน และจะมีระยะที่ห่างมากในส่วนที่เป็นหลังคาคลุมโถงกลางของโบสถ์วิหาร (โชติ ภัณฑามิตร, 2539: 59) ส่วนโบสถ์ หรือวิหารในสมัยอยุธยาตอนต้นก็มีการลดชั้นของหลังคา ดังคำกล่าวที่ว่า หลังคาโบสถ์ หรือวิหารมักทำเป็นจั่วลดหลั่นลงมาเป็นชั้น ๆ (ม.ร.ว. แฉ่งน้อย สักดิ์ศรี, 2537: 33)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการลดชั้นของหลังคา โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การลดชั้นของหลังคามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนการซ้อนชั้นของหลังคา พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า การซ้อนชั้นของหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.3 ลักษณะการขึ้นชายคา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องลักษณะการขึ้นชายคา โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การขึ้นชายคาสูง และการขึ้นชายคาน้อย ดังรูปภาพต่อไปนี้

การขึ้นชายคาสูง

การขึ้นชายคาน้อย

รูปที่ 5.4 แสดงรูปลักษณะการขึ้นชายคา

ตาราง 5.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (ลักษณะการขึ้นชายคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD_1	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD_2	ลำดับ	
2.3 ลักษณะการขึ้นชายคา							
- การขึ้นชายคาสูง	3.99	0.99	1	3.11	1.12	1	5.89 *
- การขึ้นชายคาน้อย	2.59	1.11	2	2.93	1.02	2	-2.26 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.4 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการขึ้นชายคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการขึ้นชายคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า การขึ้นชายคามาก เป็นลักษณะการขึ้นชายคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ การขึ้นชายคาน้อย กล่าวคือ การขึ้นชายคามาก มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า การขึ้นชายคาน้อย ลักษณะการขึ้นชายคาดังกล่าว สามารถพบเห็นได้จากลักษณะหลังคาแบบไทยที่มีความสูงชัน และมีชายคายื่นยาวแผ่ปกคลุมตัวอาคารทุกด้าน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาของสภาพดิน ฟ้า อากาศ ที่ฝนตกชุกและแสงแดดที่กล้าในตอนบ่ายของประเทศไทย การมีชายคายื่นยาวนับว่าเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเมืองร้อนที่มีความเหมาะสม (นุฎล ชมภูนิช, 2530: 37,81) ส่วนการขึ้นชายคาสั้น พบเห็นได้จากงานสถาปัตยกรรมเกี่ยวกับอาคารทางศาสนา ในสถาปัตยกรรมสุโขทัย เช่น โบสถ์ หรือวิหาร จากหลักฐานทั่วไปพบว่า ไม่มีการใช้ไม้ค้ำยัน คันทวย หรือทวยหู้ข้างแบบอาคารวิหารล้านนา ดังนั้นชายคายื่นออกจากผนังหรือเสาพาไลเพียงเล็กน้อย (ทรงยศ วีระทวีมาศ, 2539: 101) ทั้งนี้ยังสามารถพบเห็นหลังคาโบสถ์ หรือหลังคาวิหารในสมัยอยุธยาตอนต้น ไม่นิยมสร้างให้มีชายคายื่นออกมาจากตัวเสามาก (ม.ร.ว. แน่นน้อย ศักดิ์ศรี, 2537: 235)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการขึ้นชายคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องของการขึ้นชายคามาก และการขึ้นชายคาน้อย โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การขึ้นชายคามาก มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การขึ้นชายคาน้อย มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.4 วัสดุผนังหลังคา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องวัสดุผนังหลังคา และได้แบ่งวัสดุผนังหลังคาที่ศึกษาออกเป็นสองลักษณะ คือ กระเบื้องดินเผา และเป็นเกล็ดไม้สัก ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (วัสดุผนังหลังคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2.4 วัสดุผนังหลังคา							
- กระเบื้องดินเผา	3.78	1.00	1	3.32	1.04	2	3.18 *
- เป็นเนื้อไม้สัก	3.13	1.01	2	3.34	1.16	1	-1.37

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.5 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องวัสดุผนังหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องวัสดุผนังหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า วัสดุผนังหลังคากระเบื้องดินเผา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า วัสดุผนังหลังคาเป็นเนื้อไม้สัก ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า วัสดุผนังหลังคาเป็นเนื้อไม้สัก มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า วัสดุผนังหลังคากระเบื้องดินเผา อย่างไรก็ตาม วัสดุผนังหลังคาดังกล่าว สามารถพบเห็นได้จากเรือนกาแลที่สร้างด้วยไม้สัก เป็นเรือนแฝดสองหลังติดกันหรือมากกว่า มีหลังคาจั่วสูง ชายคายาวคลุมถึงแนวหน้าต่าง วัสดุผนังหลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผาหรือกระเบื้องไม้สัก (นุกูล ชมภูนิช, 2530: 67) และ วัสดุผนังหลังคาเป็นเนื้อไม้สัก เป็นไม้ชั้นเล็กใช้มุงหลังคา ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของเรือนพื้นดินภาคเหนือ (ศิริชัย นฤมิตรเขาการ, 2539: 45)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องวัสดุผนังหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องวัสดุผนังหลังคากระเบื้องดินเผา โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า กระเบื้องดินเผา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องวัสดุผนังหลังคาที่เป็นเนื้อไม้สัก โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า เนื้อไม้สัก มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.5 สีของวัสดุผนังหลังคา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องสีของวัสดุผนังหลังคา แบ่งออกเป็น สีแดง สีน้ำตาล สีเหลือง สีเขียว และสีน้ำเงิน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5.6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (สีของวัสดุผนังหลังคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2.5 สีของวัสดุผนังหลังคา							
- สีแดง	3.52	0.97	2	3.22	1.19	2	1.95
- สีน้ำตาล	3.84	1.02	1	3.29	1.05	1	3.76 *
- สีเหลือง	2.60	1.07	5	2.33	1.08	5	1.77
- สีเขียว	2.90	1.05	3	2.89	1.21	4	0.06
- สีน้ำเงิน	2.67	1.23	4	3.00	1.34	3	-1.81

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.6 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสีของวัสดุผนังหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

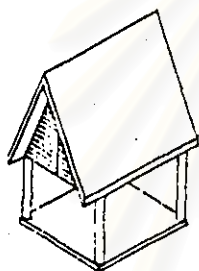
การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสีของวัสดุผนังหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า สีของวัสดุผนังหลังคาที่เป็นสีน้ำตาล มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน และสีเหลือง ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า สีของวัสดุผนังหลังคาที่เป็นสีน้ำตาล มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว และสีเหลือง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ตรงกันว่า สีของวัสดุผนังหลังคาที่เป็นสีน้ำตาล มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า สีน้ำตาลของวัสดุผนังหลังคาเป็นสีที่เกิดจากตัววัสดุผนังหลังคาที่เป็นแป้นเกล็ดไม้ มีใช้กันมากในทางภาคเหนือของประเทศไทย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องสีของวัสดุผนังหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องสีของวัสดุผนังหลังคาที่เป็นสีน้ำตาล โดยที่กลุ่มสถาปนิก

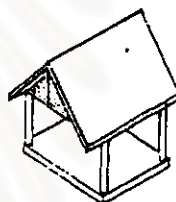
ทั่วไปมีความเห็นว่า สีน้าตาลของวัสดุถุงหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องสีของวัสดุถุงหลังคาที่เป็นสีแดง สีเขียว สีน้าเงิน และสีเหลือง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า สีของวัสดุถุงหลังคาที่เป็นสีแดง สีเขียว สีเหลือง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนสีน้าเงินมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.6 ความเอียงลาดของหลังคา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องความเอียงลาดของหลังคา ซึ่งได้แบ่งเป็น หลังคาที่มีความเอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป) และหลังคาที่มีความเอียงลาดน้อย (น้อยกว่า 45 องศา) ดังรูปภาพต่อไปนี้

เอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป)

เอียงลาดน้อย (น้อยกว่า 45 องศา)

รูปที่ 5.5 แสดงรูปความเอียงลาดของหลังคา

ตาราง 5.7 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (ความเอียงลาดของหลังคา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2.6 ความเอียงลาดของหลังคา							
- เอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป)	3.58	1.13	1	2.78	1.11	2	5.06 *
- เอียงลาดน้อย (น้อยกว่า 45 องศา)	3.22	0.97	2	3.45	0.91	1	-1.73

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

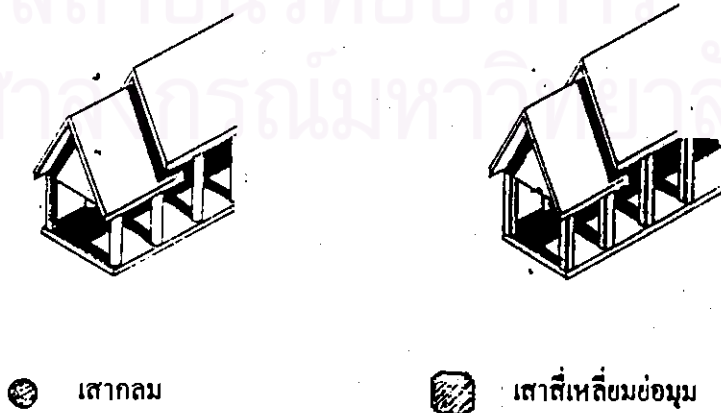
จากตาราง 5.7 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความเอียงลาดของหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความเอียงลาดของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป) มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดน้อย (น้อยกว่า45 องศา) ในขณะเดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดน้อย (น้อยกว่า45 องศา) มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป) ทั้งนี้ หลังคาที่มีความเอียงลาดมาก เป็นลักษณะของหลังคาทรงจั่วสูงแบบไทย ซึ่งเป็นแบบที่คนไทยคิดประดิษฐ์ขึ้นเอง มีความสูงเป็น 4/5 ของฐานจั่ว หรือมีมุมฐานจั่วประมาณ 45 - 60 องศา (บุญล ชมภูนิจ, 2530: 33, 38)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องความเอียงลาดของหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องหลังคาที่มีความเอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป) โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดมาก (45 องศาขึ้นไป) มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะเดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องหลังคาที่มีความเอียงลาดน้อย (น้อยกว่า45 องศา) โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาที่มีความเอียงลาดน้อย (น้อยกว่า45 องศา) มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.7 ลักษณะของเสาถอย

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องลักษณะของเสาถอย คือ เสากลม และเสาสี่เหลี่ยมย่อมุม ดังรูปภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.6 แสดงรูปลักษณะของเสาถอย

ตาราง 5.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (ลักษณะของเสาถอย) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	X_1	SD_1	ลำดับ	X_2	SD_2	ลำดับ	
2.7 ลักษณะของเสาถอย							
- เสากลม	4.02	0.91	1	3.35	1.06	1	4.80 *
- เสาสี่เหลี่ยมย่อมุม	3.43	1.00	2	3.23	1.12	2	1.33

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ $= 0.05$ ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.8 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของเสาถอย ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของเสาถอยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า เสากลม เป็นลักษณะของเสาถอยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ เสาสี่เหลี่ยมย่อมุม อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะของเสาถอยเป็นลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมเรือนไทยในอดีต ที่เกิดจากการยกใต้ถุนสูง และการใช้วัสดุที่มีอยู่ในอดีต คือ ไม้ ดังนั้น เสาเรือนจะเป็นไม้ท่อนกลมยาวตลอดลำต้น (ฤทัย ใจจงรัก, 2539: 167)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลักษณะของเสาถอยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องของเสากลม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า เสากลม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยังมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องของเสาสี่เหลี่ยมย่อมุม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า เสาสี่เหลี่ยมย่อมุม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1.8 พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบหลัก ในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก คือ ขาน ระเบียง (พาไล) และลานโล่ง ดังรูปภาพต่อไปนี้

ชาน, ระเบียง (พาไล)

ลานโล่ง

รูปที่ 5.7 แสดงรูปพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก

ตาราง 5.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบหลัก (พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2.8 พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก							
- ชาน	4.12	0.91	1	3.46	0.99	2	4.90 *
- ระเบียง (พาไล)	3.99	0.90	2	3.31	1.01	3	5.01 *
- ลานโล่ง	3.63	0.92	3	3.47	1.11	1	1.11

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.9 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ชาน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ระเบียง (พาไล) และลานโล่ง ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ชาน และระเบียง (พาไล) ตามลำดับ ทั้งนี้ ชานเป็นพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอก

ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเรือนไทย กล่าวคือ มีชานเรือนเพื่อสนองความต้องการพื้นที่กลางแจ้งในฤดูที่
น้ำท่วมถึง (โชติ กัลยาณมิตร, 2539: 120)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่ม
สถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้ง
สองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องชาน และระเบียง (พาโล) โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมี
ความเห็นว่ ชาน และระเบียง (พาโล) มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป
ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องลานโล่ง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่ว
ไปมีความเห็นว่า ลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ใน
เรื่ององค์ประกอบหลัก สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ การซ้อนชั้น
ของหลังคา การยื่นชายคายาว สีสวรรค์หลังคาที่มีสีน้ำตาลและสีแดง และลักษณะของเสาตอชแบบกลม
ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า องค์ประกอบหลักที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด
ได้แก่ หลังคาทรงจั่วมีปีกนก วัสดุหลังคากระเบื้องดินเผา ความเอียงลาดมากของหลังคา และพื้นที่ว่าง
เชื่อมภายนอกแบบชานไปใช้ในการออกแบบอาคาร ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า หลังคาทรง
จั่วรูปมุข วัสดุหลังคาเป็นเกล็ดไม้สัก ความเอียงลาดน้อยของหลังคา และพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกแบบ
ลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ทั้งนี้ องค์ประกอบหลักที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ได้จากความ
คิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม สามารถนำไปพิจารณาใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ
แม้ว่ามีบางองค์ประกอบอาจมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่สถาปนิกผู้ออกแบบก็สามารถนำความเห็นที่
แตกต่างไปพิจารณา เป็นแนวทางในการออกแบบอาคารร่วมกันได้

อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่
แตกต่างกัน ในเรื่ององค์ประกอบหลักที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้แก่ หลังคาทรงจั่วรูปมุข หลังคาทรง
จั่วมีนิลามีชายคาเพิ่ม การซ้อนชั้นของหลังคา วัสดุหลังคาเป็นเกล็ดไม้สัก สีสวรรค์หลังคาที่เป็นสีแดง
สีเหลือง สีเขียว และสีน้ำเงิน ความเอียงลาดน้อยของหลังคา ลักษณะเสาตอชแบบเหลี่ยมข้อมุม และ
พื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกแบบลานโล่ง ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ หลังคาทรงจั่ว หลังคาทรง
จั่วมีปีกนก หลังคาทรงจั่วมีนิลา (บลานอ) หลังคาทรงจั่วมีปีกนกสองชั้นมีคอสอง การลดชั้นของหลังคา
การยื่นชายคามากและน้อย วัสดุหลังคากระเบื้องดินเผา สีสวรรค์หลังคาที่เป็นสีน้ำตาล ความเอียงลาด
มากของหลังคา ลักษณะเสาตอชแบบกลม และพื้นที่ว่างเชื่อมภายนอกแบบมีชานและมีระเบียง (พาโล)

3. องค์ประกอบรอง

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบรอง

3.1.1 ผนัง

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องของผนัง เช่น ผนังฉาบปูนทาสี ผนังไม้ตีแนวอน และผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง ดังรูปภาพต่อไปนี้

ผนังฉาบปูนทาสี

ผนังไม้ตีแนวอน

ผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง

รูปที่ 5.8 แสดงรูปผนัง

ตารางที่ 5.10 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบรอง (ผนัง) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.1 ผนัง							
- ผนังฉาบปูนทาสี	3.35	1.11	2	3.11	1.15	2	1.50
- ผนังไม้ตีแนวอน	3.39	0.99	1	3.04	0.99	3	2.49 *
- ผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง	2.96	1.01	3	3.16	1.13	1	-1.32

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.10 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องผนัง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

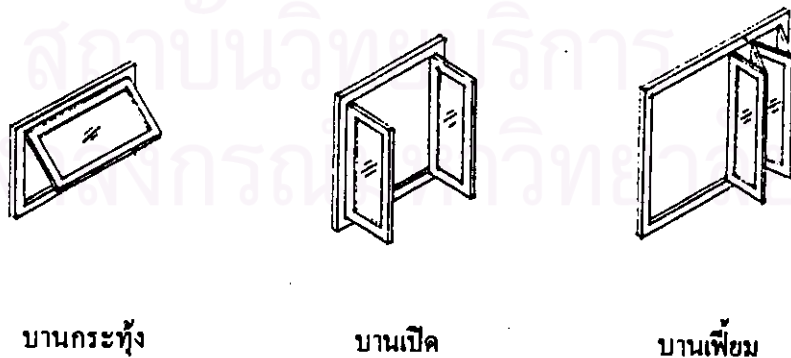
การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องผนังที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมี

ความเห็นว่ ผนังไม้ตีแนวอน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ผนังฉาบปูนทาสี และ ผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่ ผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ผนังฉาบปูนทาสี และผนังไม้ตีแนวอน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความหมายของผนังตามพจนานุกรมสถาปัตยกรรมไทยได้เขียนไว้ว่ ผนังเป็นเครื่องกันแบ่งเขตระหว่างภายนอกกับภายในอาคาร หรือแบ่งส่วนอาคาร ทำด้วยอิฐหรือหินเป็นแผงทึบ (โชติ ภัณฑามิตร, 2522: 183)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องผนังที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องผนังไม้ตีแนวอน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่ ผนังไม้ตีแนวอนมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยังมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง ผนังฉาบปูนทาสี และผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้ง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่ ผนังฉาบปูนทาสี มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนผนังไม้ตีแนวอนผสมแนวตั้งมีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.2 ลักษณะการเจาะช่องเปิด

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องของลักษณะการเจาะช่องเปิด เช่น บานกระทุ้ง บานเปิด และบานเฟี้ยม ดังรูปภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.9 แสดงลักษณะการเจาะช่องเปิด

ตารางที่ 5.11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่เรื่ององค์ประกอบรอง (ลักษณะการเจาะช่องเปิด) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.2 ลักษณะการเจาะช่องเปิด							
- บานกระทุ้ง	3.17	0.94	3	2.78	1.12	3	2.67 *
- บานเปิด	3.42	1.01	1	3.46	1.07	1	-0.27
- บานเพ็ชรม	3.29	1.03	2	2.99	1.19	2	1.90

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.11 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการเจาะช่องเปิด ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า บานเปิด มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ บานเพ็ชรม และ บานกระทุ้ง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะและขนาดของหน้าต่าง จะขึ้นอยู่กับสภาพดิน ฟ้า อากาศ ในแต่ละภาคของประเทศ และลักษณะหน้าต่างในภาคกลางพบว่า ลักษณะหน้าต่างของเรือนไทยแต่ละช่องมีบานสองบาน เปิดเข้าข้างใน (นิช หิญชีระนันท์, 2539: 115) สำหรับเรือนไทยมุสลิม ในทางภาคใต้ จะมีหน้าต่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประตู เพราะมีความสูงจรดพื้น มีบานเปิดทั้งสองบาน (เขต รัตนจรณะ และคณะ, 2537: 22)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลักษณะการเจาะช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องบานกระทุ้ง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า บานกระทุ้ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องบานเปิด และบานเพ็ชรม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า บานเพ็ชรม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนบานเปิด มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.3 สัตว์ส่วนและการจัดช่องเปิด

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องสัตว์ส่วนและการจัดช่องเปิดแบ่งออกเป็นห้ารูปแบบ ดังรูปภาพต่อไปนี้

หน้าต่างสอปเฉียงมีบัวรอบวงกบ

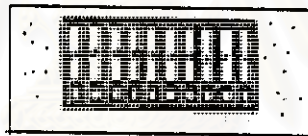
บานหน้าต่างกระจกสอป

แบบกระจกปิดตายสอปเฉียง

แบบกระจกปิดตายแคบสูง

หน้าต่างกระจกแบบแคบสูง

รูปที่ 5.10 แสดงสัตว์ส่วนและการจัดช่องเปิด

ตารางที่ 5.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่เรื่ององค์ประกอบรอง (สัตว์ส่วนและการจัดช่องเปิดช่องเปิด) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.3 สัตว์ส่วนและการจัดช่องเปิด							
- หน้าต่างสอปเฉียงมีบัวรอบวงกบ	2.89	1.29	4	3.03	1.19	1	-0.80
- บานหน้าต่างกระจกสอป	2.82	0.95	5	2.97	1.01	3	-1.08
- แบบกระจกปิดตายสอปเฉียง	3.05	1.15	3	2.74	1.13	5	1.93
- แบบกระจกปิดตายแคบสูง	3.65	1.19	1	2.76	1.18	4	5.30 *
- หน้าต่างกระจกแบบแคบสูง	3.17	1.11	2	3.00	1.13	2	1.07

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 (t ≥ ± 1.96)

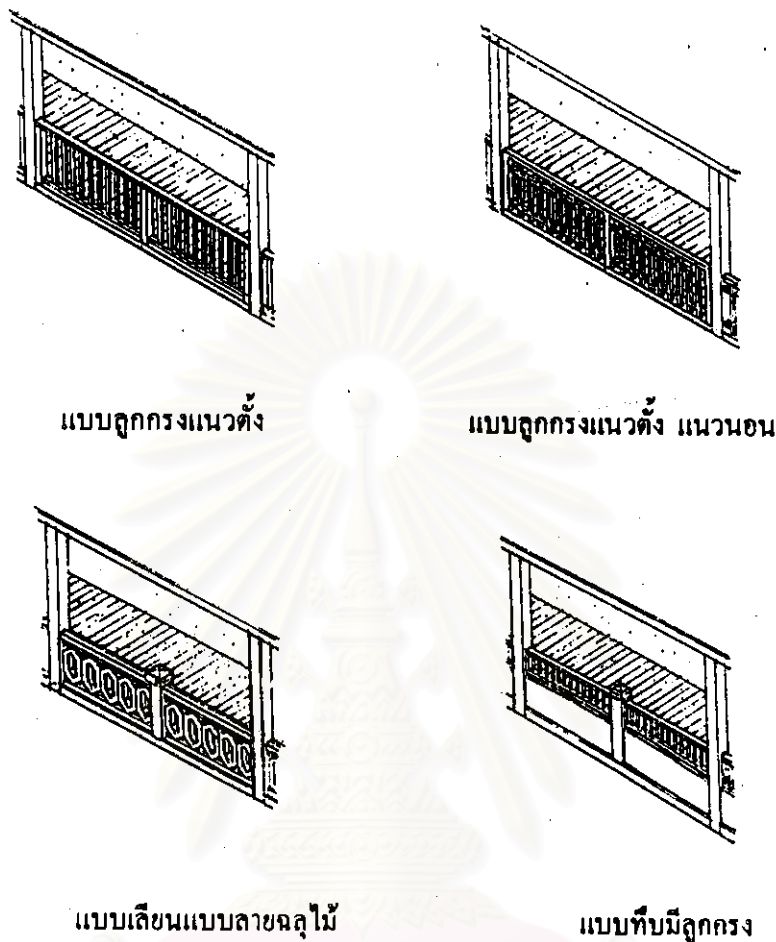
จากตาราง 5.12 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสัดส่วนและการจัดช่องเปิด ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสัดส่วนและการจัดช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า แบบกระงกปิดตายแคบสูง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมาคือ หน้าต่างกระงกแบบแคบสูง แบบกระงกปิดตายสอบเอียง หน้าต่างสอบเอียงมีบัวรอบวงกบ และบานหน้าต่างกระงกสอบ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า หน้าต่างสอบเอียงมีบัวรอบวงกบ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ หน้าต่างกระงกแบบแคบสูง บานหน้าต่างกระงกสอบ แบบกระงกปิดตายแคบสูง แบบกระงกปิดตายสอบเอียง ตามลำดับ การเจาะช่องที่มีลักษณะแบบแคบสูง หรือแบบแคบตามแนวตั้งมีความกว้างไม่เกินหนึ่งแผ่นอิฐก่อ พบเห็นได้จากลักษณะหน้าต่าง ช่องลมของอาคารโบสถ์ และวิหาร หน้าต่างช่องลมเป็นระบบหน้าต่างของสถาปัตยกรรมไทยโบราณ นิยมในสุโขทัย อุททอง และอยุธยาตอนต้น (น. ณ ปากน้ำ, 2522: 456) ในงานสถาปัตยกรรมสุโขทัย วิหารที่มีผนังจะมีการเจาะช่องแสงสว่างเป็นช่องสี่เหลี่ยมยาวทางตั้งหลายช่องในหนึ่งห้องเสา ทั้งด้านข้าง และด้านสกัดหรือด้านหุ้มกลอง ช่องแสงนี้จะเป็นส่วนที่ช่วยกระจายแสงเข้าสู่ภายในอาคาร ซึ่งให้แสงสว่างที่นุ่มนวลกว่าการเจาะช่องเป็นช่องหน้าต่างขนาดใหญ่ และพบว่าไม่มีการเจาะช่องเป็นช่องหน้าต่าง รวมทั้งการทำเป็นซุ้มประตูหน้าต่างด้วย จากลักษณะดังกล่าวนี้ ซึ่งช่องแสงแคบ ๆ มีความถี่กระชั้นมาก ทำให้ระนาบผนังมีความต่อเนื่องมากกว่าการเจาะช่องเป็นหน้าต่างประดับด้วยซุ้มขนาดใหญ่ (ทรงยศ วีระทวีมาศ, 2539: 101)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องสัดส่วนและการจัดช่องเปิดที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่อง แบบกระงกปิดตายแคบสูง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง หน้าต่างกระงกแบบแคบสูง และแบบกระงกปิดตายสอบเอียง โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนหน้าต่างสอบเอียงมีบัวรอบวงกบ และบานหน้าต่างกระงกสอบ มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.4 รวาระเบียง (ลูกกรงระเบียง)

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องรวาระเบียง (ลูกกรงระเบียง) ดังรูปภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.11 แสดงราวระเบียง (ลูกกรงระเบียง)

ตารางที่ 5.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบของราวระเบียง (ลูกกรงระเบียง) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.4 ราวระเบียง (ลูกกรงระเบียง)							
- แบบลูกกรงแนวตั้ง	3.58	0.95	1	2.90	1.09	4	4.72 *
- แบบลูกกรงแนวตั้งและแนวนอน	3.51	0.94	2	3.18	0.93	2	2.51 *
- แบบเลียนแบบลายฉลุไม้	2.83	1.00	4	3.31	1.18	1	-3.11 *
- แบบที่มีลูกกรง	3.34	1.05	3	3.11	1.11	3	2.51 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 (t ≥ ± 1.96)

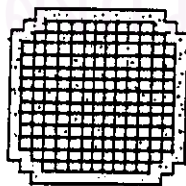
จากตาราง 5.13 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องราวระเบียบ (ลูกทรงระเบียบ) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องราวระเบียบ (ลูกทรงระเบียบ) ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า แบบลูกทรงแนวตั้ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ แบบลูกทรงแนวตั้งและแนวนอน แบบทึบมีลูกทรง และแบบเขียนแบบลายจุดไม้ ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า แบบเขียนแบบลายจุดไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ แบบลูกทรงแนวตั้งและแนวนอน แบบทึบมีลูกทรง และแบบลูกทรงแนวตั้ง ตามลำดับ ลักษณะของราวกันตกแบบแนวตั้งหรือลูกตั้ง คือ ไม้ที่ตั้งเรียงกันเป็นลูกทรงหรือซึ้งทรง หรือหมายถึง ส่วนของบันได ซึ่งเปิดตามแนวตั้งระหว่างลูกนอนของบันได " บังขึ้น " ก็ว่า (ม.ร.ว. งามน้อย สักดิ์ศรี, 2537: 142)

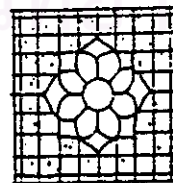
การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องราวระเบียบ (ลูกทรงระเบียบ) ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องแบบลูกทรงแนวตั้ง แบบลูกทรงแนวตั้งและแนวนอน แบบทึบมีลูกทรง และแบบเขียนแบบลายจุดไม้ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป เว้นแต่แบบเขียนแบบลายจุดไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.5 ลักษณะลายพื้น

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องลักษณะลายพื้น ดังรูปภาพต่อไปนี้

ลายข่อยมูม

ลายดอกบัว

รูปที่ 5.12 แสดงรูปลักษณะลายพื้น

ตารางที่ 5.14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบรอง (ลักษณะลายพื้น) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.5 ลักษณะลายพื้น							
- ลายขอมุม	3.03	0.91	2	3.26	0.93	2	5.15 *
- ลายดอกบัว	3.06	0.79	1	3.76	5.20	1	-1.33

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.14 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะลายพื้น ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะลายพื้นที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า ลายดอกบัว มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า ลายขอมุม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ลักษณะลายพื้นทั้งสอง มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลักษณะลายพื้นที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องลายขอมุม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องลายดอกบัว โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1.6 วัสดุพื้น

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบรอง ในเรื่องวัสดุพื้น ได้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ กระเบื้องดินเผา ไม้กระดาน หินทราย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบรอง (วัสดุพื้น) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3.6 วัสดุพื้น							
- กระเบื้องดินเผา	3.81	0.97	1	3.39	1.12	1	2.84 *
- ไม้กระดาน	3.60	1.04	2	3.31	1.13	2	1.90
- หินทราย	3.42	1.02	3	3.11	1.09	3	2.08 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.15 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องวัสดุพื้น ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องวัสดุพื้นที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า กระเบื้องดินเผา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า ไม้กระดาน และหินทราย ตามลำดับ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า วัสดุพื้นทั้งสาม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องวัสดุพื้นที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องกระเบื้องดินเผา และหินทราย โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องไม้กระดาน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบรอง

ผลสรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่ององค์ประกอบรองที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกัน คือ ลักษณะการเจาะช่องแบบบานเปิด ลักษณะลายพื้นแบบลายคอกบัว และวัสดุพื้นที่เป็นกระเบื้องดินเผา ในขณะเดียวกัน กลุ่มสถาปนิกทั่วไป

มีความเห็นว่า องค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ ผนังไม้ตีแนวนอน การเจาะช่องแบบบานเปิด มีสัดส่วนและการจัดช่องเปิดแบบกระจกปิดตายแคบสูง ลูกกรงระเบียงแนวตั้ง มีลายพื้นแบบลายดอกบัวและลายข้อมุม และมีวัสดุพื้นเป็นกระเบื้องดินเผา ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า องค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ ผนังไม้ตีแนวนอนผสมแนวตั้ง การเจาะช่องแบบบานเปิด สัดส่วนและการจัดช่องเปิดแบบหน้าต่างสอปเฉียงมีบัวรอบวงกบ หน้าต่างกระจกแบบแคบสูง ลูกกรงระเบียงแบบเลียนแบบลายฉลุไม้ ลักษณะลายพื้นแบบลายดอกบัว และวัสดุพื้นเป็นกระเบื้องดินเผา ทั้งนี้ องค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม สามารถนำไปพิจารณาใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศได้ แม้ว่ามีบางองค์ประกอบอาจมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่สถาปนิกก็สามารถนำความคิดเห็นที่แตกต่าง ไปพิจารณาเป็นแนวทางในการออกแบบอาคารร่วมกันได้

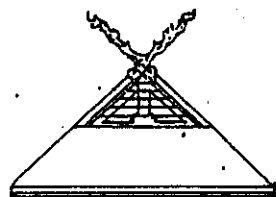
อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่ององค์ประกอบรองที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้แก่ ลักษณะการเจาะเปิดแบบบานเปิดและบานพับ สัดส่วนการจัดช่องเปิดหน้าต่างกระจกแบบแคบสูง แบบกระจกปิดตายสอปเฉียง หน้าต่างสอปเฉียงมีบัวรอบวงกบ และบานหน้าต่างกระจกสอป ลักษณะลายพื้นแบบลายดอกบัว และวัสดุพื้นไม้กระดาน ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ การเจาะช่องเปิดแบบบานกระทุ้ง สัดส่วนการจัดช่องเปิดแบบกระจกปิดตายแคบสูง ลูกกรงระเบียงแบบลูกกรงแนวตั้ง แบบลูกกรงแนวตั้งแนวนอน แบบเลียนแบบลานฉลุไม้ และแบบทึบมีลูกกรง ลักษณะลายพื้นแบบลายข้อมุม และวัสดุพื้นที่เป็นกระเบื้องดินเผา และเป็นหินทราย

4. องค์ประกอบย่อย

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย

4.1.1 กาน

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบย่อยในเรื่องกาน แยกเป็น กานที่มีลวดลาย และกานที่ไม่มีลวดลาย ดังรูปภาพต่อไปนี้

กานที่มีลวดลาย

กานที่ไม่มีลวดลาย

รูปที่ 5.13 แสดงรูปกาน

ตารางที่ 5.16 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบย่อย (กาแล) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.1 กาแล							
- กาแลมีลวดลาย	3.05	1.12	2	3.38	1.29	1	-1.93
- กาแลไม่มีลวดลาย	3.68	1.07	1	3.04	0.93	2	4.51 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ $= 0.05$ ($t \geq \pm 1.96$)

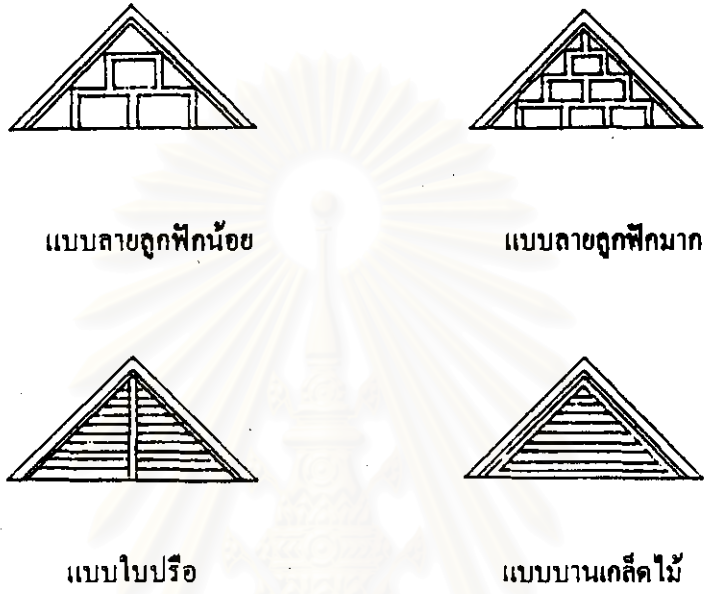
จากตาราง 5.16 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องกาแล ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องกาแลที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า กาแลไม่มีลวดลาย มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า กาแลมีลวดลาย ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า กาแลมีลวดลาย มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า กาแลไม่มีลวดลาย ทั้งนี้ กาแลเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของเรือนกาแล ซึ่งเป็นเรือนพื้นถิ่นล้านนาและเป็นเรือนที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของบ้านพักอาศัยแบบล้านนาอย่างชัดเจน ทำให้เรือนกาแลแตกต่างจากเรือนไทยในภาคอื่น ๆ ในประเทศไทย กาแลแม้จะไม่ใช้ลักษณะเฉพาะของเรือนภาคเหนือ แต่ก็มีความและการพัฒนารูปแบบและความประณีตเป็นพิเศษ (ศิริชัย นฤมิตรราชการ, 2539: 45) เรือนกาแลเป็นสัญลักษณ์ของวิวัฒนาการของชนในล้านนา กาแลคือ ไม้แบนเหลี่ยมแกะสลักลวดลายเป็นส่วนที่ต่อจากปลายบนของป็นลมหรือทาบยึดติดกับปลายขอบบนป็นลมเหนือจั่วและอกไก่ คิดในลักษณะไขว้กัน มีขนาดความยาวประมาณ 70-100 ซม. ขนาดหนาประมาณ 2-3 ซม. และกว้างประมาณ 15-20 ซม. (เจดิว พิชะชน, 2539: 62-66)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องกาแลที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องกาแลไม่มีลวดลาย โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องกาแลมีลวดลาย โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

4.1.2 ลายหน้าจั่ว

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบย่อยในเรื่องลายหน้าจั่ว ดังรูปภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.14 แสดงรูปลายหน้าจั่ว

ตารางที่ 5.17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบย่อย (ลายหน้าจั่ว) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.2 ลายหน้าจั่ว							
- แบบลายลูกฟูกน้อย	3.15	0.99	3	2.84	0.97	4	2.24 *
- แบบลายลูกฟูกมาก	3.09	1.06	4	2.95	1.12	3	0.91
- แบบใบปรีอ	3.30	0.97	2	3.29	1.09	1	0.07
- แบบบานเกล็ดไม้	3.56	0.95	1	3.21	1.15	2	2.35 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 (t ≥ ± 1.96)

จากตาราง 5.17 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลายหน้าจั่ว ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องลายหน้าจั่วที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า แบบบานเกล็ดไม้ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ แบบใบปรีอ แบบลายลูกฟูกน้อย และแบบลายลูกฟูกมาก ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า แบบใบปรีอ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ แบบบานเกล็ดไม้ แบบลายลูกฟูกมาก และแบบลายลูกฟูกน้อย ตามลำดับ ลักษณะของหน้าจั่วเป็นแผงไม้ตามเหลี่ยม สร้างขึ้นจากองค์ประกอบของ ฐานไม้ในลักษณะต่าง ๆ ใช้ประโยชน์เพื่อประคบปิดตรงส่วนที่เป็นโพรง ของหลังคาด้านสกัด หรือด้าน ขื่อของเรือน เพื่อป้องกันลม แดด และฝน เช่น จั่วลูกฟูก หรือจั่วพรหมพักตร์ แบ่งหน้าจั่วโดยมีแนว นอนและแนวตั้งสลับกันคล้ายฝาปะกน แต่ขนาดใหญ่กว่า และขยายส่วนไปตามแนวนอน จั่วใบปรีอ ประกอบด้วยแผ่นไม้ขนาดเล็กเรียงซ้อนทางแนวนอน นิยมใช้กันกับเรือนนอน และเรือนครัวไฟ ถ้าเป็น เรือนครัวไฟส่วนบนมักเว้นช่องให้อากาศถ่ายเทได้ (ฤทัย ใจจงรัก, 2539: 179,183)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องลายหน้าจั่วที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิก ทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มี ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องลายหน้าจั่วแบบบานเกล็ดไม้ และแบบลายลูกฟูกน้อย โดยที่กลุ่ม สถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ลายหน้าจั่วทั้งสอง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่ม บุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องลายหน้าจั่ว แบบใบปรีอ และแบบลายลูกฟูกมาก โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปเช่นกัน

4.1.3 ค้ำยัน

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ขององค์ประกอบย่อยในเรื่องค้ำยัน ได้แบ่ง ออกเป็นสองลักษณะ คือ มีค้ำยัน และไม่มีค้ำยัน ดังรูปภาพต่อไปนี้

มีค้ำยัน

ไม่มีค้ำยัน

รูปที่ 5.15 แสดงรูปค้ำยัน

ตารางที่ 5.18 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่ององค์ประกอบย่อย (คำยัน) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.3 คำยัน							
- มีคำยัน	3.66	0.99	1	2.43	1.21	2	7.88 *
- ไม่มีคำยัน	3.11	0.88	2	3.40	0.95	1	-2.24 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.18 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องคำยัน ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องคำยันที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีคำยัน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า ไม่มีคำยัน ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ไม่มีคำยัน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า มีคำยัน ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพดิน ฟ้า อากาศในประเทศไทยนั้น มีฝนตกชุก และมีแสงแดดที่แรงจัด เพื่อป้องกันแสงแดดส่อง และฝนสาด จึงมีความจำเป็นต้องต่อเติมกันสาดให้ยื่นยาวออกไปจากตัวเรือนมาก กันสาดที่ยื่นออกไปจึงต้องมีคำยันหรือเสานางเรียงมารองรับ อย่างไรก็ตาม คำยันในความหมายตามพจนานุกรมสถาปัตยกรรมไทย ได้เขียนไว้ว่า คำยัน คือ ไม้รับชายคาด้านข้างมอบบ้าน หรืออุฎฐิ ถ้าเป็นอุโบสถ วิหารเรียกว่า ทวย (น. ๗ ปากน้ำ, 2522: 71)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องคำยันที่มีลักษณะไทยสมัย ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องมีคำยัน และไม่มีคำยัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีคำยัน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนไม่มีคำยัน กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

4.2 สรุปการวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่ององค์ประกอบย่อย สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า องค์ประกอบย่อยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ กาแลแบบไม่มีลวดลาย ลายหน้าจั่วแบบบานเกล็ดไม้ และการมีค้ำยัน ในขณะที่ กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า กาแลมีลวดลาย ลายหน้าจั่วแบบใบปรีอ และการไม่มีค้ำยัน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ทั้งนี้ องค์ประกอบย่อยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่ได้จากความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม แม้ว่าอาจมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่ก็สามารถนำไปพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบอาคาร โรงแรม และสถานตากอากาศร่วมกันได้

อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่ององค์ประกอบย่อยที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้แก่ กาแลมีลวดลาย ลายหน้าจั่วแบบลายลูกฟูกฟิมมาก และลายหน้าจั่วแบบใบปรีอ ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ กาแลไม่มีลวดลาย ลายหน้าจั่วแบบลายลูกฟูกน้อย และลายหน้าจั่วแบบบานเกล็ดไม้ การมีค้ำยัน และการไม่มีค้ำยัน

5. การจัดภูมิทัศน์

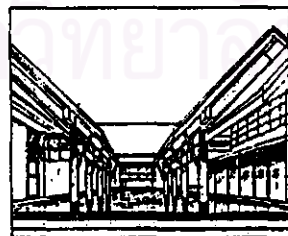
5.1 การวิเคราะห์การจัดภูมิทัศน์

5.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร ได้แบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ น้ำอยู่ชิดอาคาร และเสาอาคารจุ่มน้ำ ดังรูปภาพต่อไปนี้

น้ำอยู่ชิดอาคาร

เสาอาคารจุ่มน้ำ

รูปที่ 5.16 แสดงรูปความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร

ตารางที่ 5.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์
(ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	X_1	SD_1	ลำดับ	X_2	SD_2	ลำดับ	
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร							
- น้ำอยู่ชิดอาคาร	3.70	0.92	2	3.62	1.08	1	0.56
- เสาอาคารจุ่มน้ำ	3.94	1.11	1	2.97	1.13	2	6.12 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ $= 0.05$ ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.19 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่มพบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า เสาอาคารจุ่มน้ำ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า น้ำอยู่ชิดอาคาร ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า น้ำอยู่ชิดอาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า เสาอาคารจุ่มน้ำ ทั้งนี้ น้ำมีความสัมพันธ์กับสังคมไทยเป็นเวลายาวนานแล้ว เป็นการสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของคนไทยในอดีตที่มีอาชีพการเพาะปลูก เช่น ทำสวน ทำนา เลี้ยงสัตว์ และการคมนาคมทางน้ำ ดังนั้น การตั้งบ้านเรือนของไทยในอดีต จึงตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ลำคลอง (ฤทัย ใจจงรัก, 2518: 5) เสาอาคารจุ่มน้ำเป็นรูปลักษณะของเรือนไทยที่เกิดจากการยกใต้ถุนสูง และทำให้เกิดเสาเอียงขึ้น ด้วยเหตุผลของภัยธรรมชาติจากน้ำท่วมในยามน้ำหลาก จึงทำให้เสาเรือนจุ่มอยู่ในน้ำตลอดเดือน ซึ่งเป็นวิถีในการดำเนินชีวิตของคนไทยในอดีต

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องเสาอาคารจุ่มน้ำ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องน้ำอยู่ชิดอาคาร โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

5.1.2 สระบัว

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ในเรื่องสระบัว ได้แบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ อาคารมีสระบัว และอาคารไม่มีสระบัว ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์ (สระบัว) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
5.2 สระบัว							
- อาคารมีสระบัว	3.69	1.06	1	3.69	1.22	1	0.00
- อาคารไม่มีสระบัว	3.01	0.87	2	2.95	1.04	2	0.44

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

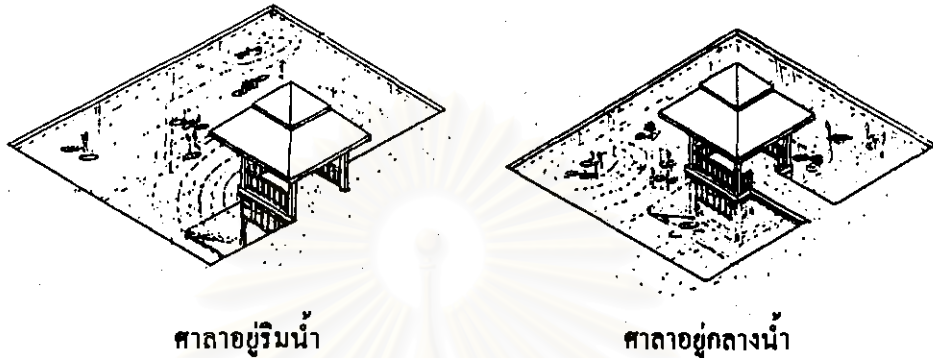
จากตาราง 5.20 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสระบัว ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสระบัวที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า อาคารมีสระบัว มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า อาคารไม่มีสระบัว อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมักจะพบเห็นว่า มีการนำสระบัวมาเป็นส่วนประกอบของอาคาร เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกลักษณะไทย ๆ ไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือภายนอกของอาคารก็ตาม อย่างเช่น อ่างแก้ว เป็นแอ่งที่สร้างขึ้นเพื่อนำน้ำมาเก็บไว้ แล้วไขน้ำแจกจ่ายไปตามบริเวณต่าง ๆ เป็นต้นว่าในพระราชวังหรือในพระอารามหลวง บางครั้งมีการนำพันธุ์ปลาต่าง ๆ มาเลี้ยงในอ่างแก้ว และมีการปลูกบัวประดับอย่างงดงาม (ม.ร.ว. แฉ่งน้อย สักคีศรี, 2537: 144)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องอาคารมีสระบัว โดยทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันชัดเจนว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ส่วนอาคารไม่มีสระบัว กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

5.1.3 ศาลา

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ในเรื่องศาลา ได้แบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ ศาลายูรีมน้ำ และศาลายู่กลางน้ำ ดังรูปภาพต่อไปนี้

รูปที่ 5.17 แสดงรูปศาลา

ตารางที่ 5.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์ (ศาลา) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
5.3 ศาลา							
- ศาลายูรีมน้ำ	3.61	0.86	2	3.33	1.06	2	2.05 *
- ศาลายู่กลางน้ำ	3.79	0.93	1	3.62	1.20	1	1.58

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ($-1.96 \geq t \geq 1.96$)

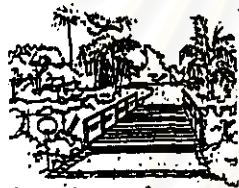
จากตาราง 5.21 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องศาลา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องศาลาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า ศาลายู่กลางน้ำ มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า ศาลายูรีมน้ำ ทั้งนี้ ศาลาเป็นเป็นสิ่งปลูกสร้างที่มีเครื่องมุง ภายในศาลาเป็นโถงใช้เป็นที่สำหรับพักผ่อนของผู้เดินทาง ใช้กับอาคารที่ปลูกไว้ตามที่ต่าง ๆ เช่น ในวัด ในหมู่บ้าน ตามริมทางเดิน และริมน้ำ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องศาลาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องศาลาอยู่ริมน้ำ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องศาลาอยู่กลางน้ำ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่ามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไปเช่นกัน

5.1.4 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ ในเรื่องทางเชื่อมระหว่างอาคาร ได้แบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ สะพานไม่มีหลังคาคลุม และสะพานมีหลังคาคลุม ดังรูปภาพต่อไปนี้

สะพานไม่มีหลังคาคลุม

สะพานมีหลังคาคลุม

รูปที่ 5.18 แสดงรูปทางเชื่อมระหว่างอาคาร

ตารางที่ 5.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์ (ทางเชื่อมระหว่างอาคาร) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
5.4 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร							
- สะพานไม่มีหลังคาคลุม	3.24	0.87	2	3.38	1.08	2	-1.01
- สะพานมีหลังคาคลุม	3.79	0.90	1	3.50	1.08	1	2.06 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

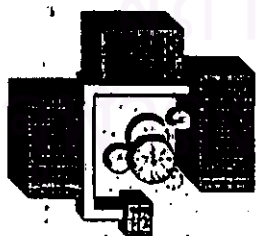
จากตาราง 5.22 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องทางเชื่อมระหว่างอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องทางเชื่อมระหว่างอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า สะพานมีหลังคาคลุม มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า สะพานไม่มีหลังคาคลุม ทั้งนี้ ลักษณะทางเชื่อมระหว่างอาคารดังกล่าวพบเห็นได้จาก ทางเชื่อมระหว่างเรือนร้านค้าริมน้ำของไทยในอดีต ซึ่งแต่ละหลังจะมีสะพานไม้ไม่มีหลังคาคลุมเป็นตัวเชื่อมระหว่างอาคารตลอดแนว (อุทัย ใจจงรัก, 2539: 36)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องทางเชื่อมระหว่างอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องสะพานมีหลังคาคลุม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความคิดเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องสะพานไม่มีหลังคาคลุม โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

5.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร

การศึกษาลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร ดังรูปภาพต่อไปนี้

ต้นไม้อยู่กลางลานโถง

ต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร

ต้นไม้อยู่ห่างอาคาร

รูปที่ 5.19 แสดงรูปความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร

ตารางที่ 5.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์
(ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร) ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ก. ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร							
- ต้นไม้อยู่กลางลานโล่ง	4.12	0.89	1	3.23	1.07	2	4.39 *
- ต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร	3.26	0.84	2	3.74	0.84	1	-4.06 *
- ต้นไม้อยู่ห่างอาคาร	2.21	1.06	3	2.27	0.98	3	-0.42

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.23 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคาร
ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

**การวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่
ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป** โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละ
กลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้อยู่กลางลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด
รองลงมา คือ ต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร และต้นไม้อยู่ห่างอาคาร ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไป
ไม่มีความเห็นว่า ต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ต้นไม้อยู่กลาง
ลานโล่ง และต้นไม้อยู่ห่างอาคาร ตามลำดับ โดยทั่วไปเรือนไทยจะมีการปลูกต้นไม้ใหญ่ไว้หลายชนิดที่
ให้ร่มเงา โดยปลูกโดยรอบ รวมทั้งบางหลังจะปลูกทะลุชานขึ้นไป ทำให้บรรยากาศบริเวณเรือนไทยมี
ความร่มรื่น (ฤทัย ใจจงรัก, 2539: 38)

**การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างต้นไม้กับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัย
ใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป** โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องต้นไม้อยู่กลางลานโล่ง และต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร
โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป
เว้นแต่ต้นไม้ใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ใน
ขณะเดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องต้นไม้อยู่ห่างอาคาร โดยที่กลุ่ม
สถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

5.2 สรุปการวิเคราะห์การจัดภูมิทัศน์

ผลสรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์ ของทั้งสองกลุ่มที่มีความเห็นตรงกัน คือ อาคารมีสระบัว ศาลาอยู่กลางน้ำ และ สะพานมีหลังคาคลุม ในขณะที่เดียวกันยังพบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การจัดภูมิทัศน์ที่มี ลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ได้แก่ เสาอาคารจุ่มน้ำ ต้นไม้อยู่กลางลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากที่สุด ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า น้ำอยู่ติดอาคาร ต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัย ใหม่มากที่สุด ทั้งนี้ การจัดภูมิทัศน์ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ได้จากความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม สามารถนำไปพิจารณาใช้ในการออกแบบอาคาร โรงแรมและสถานตากอากาศได้ แม้ว่าอาจจะนิบาง องค์ประกอบที่มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่สถาปนิกก็สามารถนำความเห็นที่แตกต่าง ไปพิจารณาเป็น แนวทางในการออกแบบอาคารร่วมกันได้

อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่ แตกต่างกัน ในเรื่องการจัดภูมิทัศน์ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้แก่ น้ำอยู่ติดอาคาร ศาลาอยู่กลางน้ำ สะพานไม่มีหลังคาคลุม ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ เสาอาคารจุ่มน้ำ อาคารมีสระบัวและไม่ มีสระบัว ศาลาอยู่ริมน้ำ สะพานมีหลังคาคลุม ต้นไม้อยู่กลางลานโล่ง และต้นไม้อยู่ใกล้อาคาร

6. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงรูปธรรม

สรุปความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องลักษณะ ไทยเชิงรูปธรรมของอาคาร โรงแรม และสถานตากอากาศที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ โดยรวมแล้วได้มีการ อ้างอิงและพัฒนาจากลักษณะไทยของอาคารประเภทอื่นในอดีต เช่น การลดชั้นและซ้อนชั้นของ หลังคา เป็นลักษณะไทยที่พบเห็นได้จากลักษณะหลังคาของอาคารทางศาสนาในอดีต การยื่นชายคายาว เป็นลักษณะไทยที่พบเห็นได้จากบ้านพักอาศัยที่มีชายคายื่นออกไปเพื่อป้องกันแดด ฝน ตามสภาพภูมิ อากาศของประเทศไทย เป็นต้น กล่าวได้ว่า ลักษณะไทยเชิงรูปธรรมของอาคาร โรงแรม และสถานตาก อากาศนี้ มีความสอดคล้องกับลักษณะไทยของสถาปัตยกรรมในอดีต ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทพาณิชยกรรม โรงแรม และสถานตากอากาศ ใน ลักษณะกายภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ที่มีรูปแบบลักษณะไทยสมัยใหม่ จะมีการอิงและพัฒนา รูป แบบจากลักษณะไทยในอดีต ทั้งในลักษณะไทยเชิงรูปธรรม และไทยเชิงนามธรรม

ส่วนความแตกต่างของความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคล ทั่วไป ในเรื่องของลักษณะไทยเชิงรูปธรรมที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ สรุปได้ว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป

และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องขององค์ประกอบรอง ส่วนในเรื่องของการจัดกลุ่มอาคาร องค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อย มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะไทยสมัยใหม่ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องจากว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ในด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยตรง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้รับการศึกษาจากวิชาชีพนี้โดยตรง ทั้งนี้ อาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ เป็นอาคารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวที่มาก และมาพบเห็นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะไทยของอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ได้รับการพัฒนามาจากลักษณะไทยในอดีต และให้มีความสอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เป็นไปได้ว่า ลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ จึงเป็นที่คุ้นเคยของกลุ่มคนทั่วไป เนื่องจากประสบการณ์ร่วมกันของคนในสังคม และเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า ผลการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2530 : 63) ดังนั้น ลักษณะไทยเชิงรูปธรรมที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

1. ความเบาและลอยตัว

1.1 การวิเคราะห์ความเบาและลอยตัว

1.1.1 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคา

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคา ได้แบ่งการศึกษาออกเป็นสามแบบ คือ การขึ้นของชายคา การลดชั้นของหลังคา และการซ้อนชั้นของหลังคา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ในเรื่องความรู้สึกเบา และ
ลอยตัวที่เกิดจากหลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.1 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจาก หลังคา							
- การยื่นของชายคา	3.32	0.92	3	3.25	1.02	2	4.51 *
- การลดชั้นของหลังคา	3.66	0.89	1	3.16	0.76	3	4.52 *
- การซ้อนชั้นของหลังคา	3.45	0.98	2	3.59	4.21	1	-0.32

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.24 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจาก
หลังคา ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

*การวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัย
ใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย (x) ของความคิดเห็นแต่ละ
กลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า การลดชั้นของหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด
รองลงมา คือ การซ้อนชั้นของหลังคา และการยื่นชายคา ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไป
มีความเห็นว่า การซ้อนชั้นของหลังคา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ การยื่นชายคา
และการลดชั้นของหลังคา ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะการลดชั้นของหลังคา พบเห็นได้จากหลังคาของ
อาคารทางศาสนา เช่น โบสถ์ วิหาร ด้วยวิธีการแตกหลังคาโบสถ์หรือวิหารออกเป็น 3 ส่วน ให้หลังคา
ประธานที่มีขนาดใหญ่อยู่ตรงกลาง และมีหลังคามุขอยู่ที่ส่วนหน้าและส่วนหลังของโบสถ์หรือวิหาร
โดยลดหลังคามุขทั้งขนาด และระดับลงให้ต่ำกว่าหลังคาประธาน นับเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างความเบา
ให้แก่ตัวอาคาร (นิช หิณฺฐิระนันท์, 2539: 26)*

*การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคาที่มีลักษณะไทย
สมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ
0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการยื่นชายคา การลดชั้นของหลังคา โดย
ที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ใน
ขณะเดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องการซ้อนชั้นของหลังคา โดยที่กลุ่ม
สถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป*

1.1.2 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากเสาถอย สามารถแบ่งได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.2 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย							
- การใช้เสาถอยแบบศาลา	3.90	0.94	1	3.33	1.04	1	4.73 *
- การใช้เสาถอยแบบร่นผนังเข้าไป	3.51	0.85	2	3.04	0.83	2	3.97 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.25 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความรู้สึกเบา และลอยตัวที่เกิดจากเสาถอย ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า การใช้เสาถอยแบบศาลา มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่า การใช้เสาถอยแบบร่นผนังเข้าไป ทั้งนี้ ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย เป็นลักษณะที่เกิดจากเสาถอยของศาลาทำหน้าที่ใช้ในการพักผ่อน และเกิดจากการมีได้ดูโค้งของเรือนไทย เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติจากน้ำท่วม และสัตว์ร้ายรวมทั้งการทำกิจกรรม ต่าง ๆ เช่น การพักผ่อน ทำร่มทอดผ้า จึงทำให้พื้นที่ได้ดู โปร่ง ไม่บังคา เมื่อมองจากภายนอกจะเห็นเป็นเสาถอยรับน้ำหนักตัวเรือน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตัวเรือนมีความเบา และลอยตัว ซึ่งสอดคล้องกับคติความเชื่อในพุทธปรัชญาที่เกี่ยวกับสมาธิ (ความสงบนิ่ง) ความเบาและลอยตัว (โชติ กัลยานมิตร, 2539: 22)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาถอย ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการใช้เสาถอยแบบศาลา

และการใช้เสาลอยแบบร่นผนังเข้าไป โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.1.3 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร สามารถวิเคราะห์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4.3 ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร - น้ำอยู่ชิดอาคาร	3.99	0.96	1	3.68	1.04	1	2.19 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.26 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็น ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคารที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันว่า การออกแบบอาคารในโครงการโดยมีน้ำอยู่ชิดกับอาคาร มีส่วนทำให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ได้

การเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคาที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากน้ำอยู่ชิดอาคาร โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

1.2 สรุปการวิเคราะห์ความเบาและลอยตัว

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความเบาและลอยตัว เช่น ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากหลังคา ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาลอย และความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างน้ำกับอาคาร สรุปได้ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ความเบาและลอยตัวที่เกิดจากการใช้เสาลอยแบบศาลามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มสถาปนิกทั่วไปยังมีความเห็นว่า ความเบาและลอยตัวที่เกิดจากการลดชั้นของหลังคามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า การซ้อนชั้นของหลังคามีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ส่วนความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากน้ำอยู่ชิดอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่องความเบาและลอยตัวที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ได้แก่ การซ้อนชั้นของหลังคา ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ การยื่นชายคา การลดชั้นของหลังคา การใช้เสาลอยแบบศาลาและแบบรั้วผนังเข้าไป และน้ำอยู่ชิดอาคาร

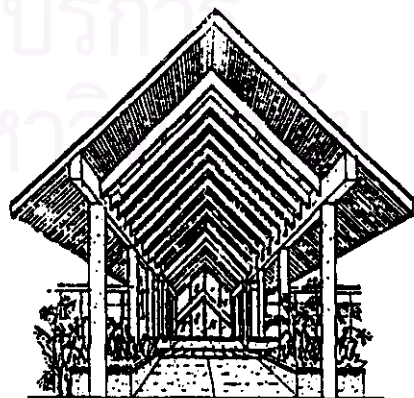
2. ความโปร่งโล่ง

2.1 การวิเคราะห์ความโปร่งโล่ง

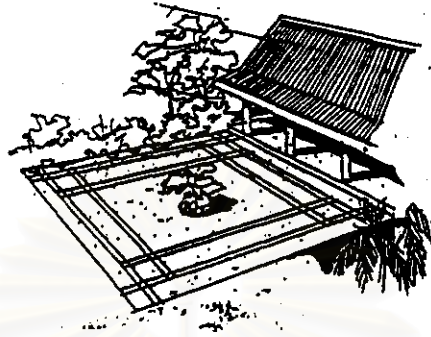
การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องบรรยากาศที่ทำให้เกิดความรู้สึกโปร่งโล่ง ได้แบ่งออกเป็นสามลักษณะ ดังรูปภาพต่อไปนี้

ความโปร่งโล่งที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่ง

ความโปร่งโล่ง ที่เกิดจากการใช้เสาลอยแบบศาลา

ความโปร่งโล่งที่เกิดจาก
การจัดที่ว่างแบบมีนอกชาน

รูปที่ 5.20 แสดงบรรยากาศที่ทำให้เกิดความรู้สึกโปร่งโล่ง

ตารางที่ 5.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความโปร่งโล่ง
ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
2. ความโปร่งโล่ง							
2.1 ความโปร่งโล่งที่เกิดจากการจัด กลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างโล่ง	3.82	0.95	3	3.86	0.93	1	-0.30
2.2 ความโปร่งโล่งที่เกิดจากการใช้ เสาทยแบบศาลา	3.88	0.87	2	3.56	1.05	3	2.35 *
2.3 ความโปร่งโล่งที่เกิดจากการจัดที่ ว่างแบบมีนอกชาน	4.03	0.87	1	3.61	0.98	2	3.20 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ = 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.27 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความโปร่งโล่ง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป
และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความโปร่งใ성이์ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย (x) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซาน มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการใช้เสาถอยแบบศาลา และความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างใ้อย่าง ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างใ้อย่าง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซาน และความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการใช้เสาถอยแบบศาลา ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความรู้ใ้อย่างที่โปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซาน เป็นลักษณะการจัดที่ว่างที่ได้พัฒนามาจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีชานเชื่อม โดยชานเป็นตัวเชื่อมของตัวเรือนเข้าด้วยกัน จึงถูกโอบล้อมด้วยตัวเรือน และมีการไหลถ่ายเทที่ว่างจากภายในสู่ภายนอกตัวเรือน คือ ตัวเรือน ระเบียง และชานซึ่งเป็นทีเปิดใ้อย่าง (ฤทัย ใจจงรัก, 2518: 242)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความโปร่งใ성이์ที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t - test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการใช้เสาถอยแบบศาลา และความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซาน โดยทีกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกันยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องความโปร่งใ성이์ที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างใ้อย่าง โดยทีกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

2.1 สรุปการวิเคราะห์ความโปร่งใ้อย่าง

ผลสรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความโปร่งใ้อย่าง สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ความโปร่งใ้อย่างที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซานมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ความโปร่งใ้อย่างที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างใ้อย่างมีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ทั้งนี้ ความโปร่งใ้อย่างที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ได้จากความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่ม แม้ว่ามีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่สถาปนิกก็สามารถนำความเห็นที่แตกต่างกัน ไปพิจารณาเป็นแนวทางในการออกแบบอาคารร่วมกันได้

อย่างไรก็ตาม กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่องความโปร่งใ้อย่างที่เกิดจากการจัดกลุ่มอาคารแบบมีที่ว่างใ้อย่าง ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ ความโปร่งใ้อย่างที่เกิดจากการใช้เสาถอยแบบศาลา และความโปร่งใ้อย่างที่เกิดจากการจัดที่ว่างแบบมินอกซาน

3. ความรุ่มร้อน

3.1 การวิเคราะห์ความรุ่มร้อน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องบรรยากาศของความรุ่มร้อน สามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะไทยสมัยใหม่ของการจัดภูมิทัศน์ ในเรื่องความรุ่มร้อน ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. ลักษณะไทยเชิงนามธรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3. ความรุ่มร้อน							
3.1 ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง	3.78	0.94	1	3.26	1.01	2	3.77 *
3.2 ต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร	3.47	0.73	3	3.76	0.74	1	-2.79 *
3.3 ต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร	3.50	1.19	2	3.19	1.20	3	1.84

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.28 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความรุ่มร้อน ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องความรุ่มร้อนที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย (x) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร และต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด รองลงมา คือ ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง และ ต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ความรุ่มร้อนที่เกิดจากต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง เป็นลักษณะที่ได้มีการพัฒนา และมีความสอดคล้องกับต้นไม้ที่ปลูกอยู่กลางลานของเรือนหมู่ ซึ่งพบเห็นได้ในเรือนหมู่หรืออุฎฐานหลังมีการปลูกต้นไม้ใหญ่กลางลาน ซึ่งช่วยส่งเสริมให้อาคารกับธรรมชาติมีความสัมพันธ์กัน และทำให้บรรยากาศของลานร่มเย็นมากยิ่งขึ้น (ฤทัย ใจจงรัก, 2539: 33)

การเปรียบเทียบความคิดเห็น ในเรื่องความรุ่มร้อนที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม

มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง และต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่น้อยกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ทั้งสองกลุ่มยัง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากกว่าความเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

3.1 สรุปการวิเคราะห์ความร่มรื่น

ผลสรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องความร่มรื่น สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นว่า ต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร มีลักษณะไทยสมัยใหม่มากที่สุด ส่วนต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

อย่างไรก็ตาม กลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่องต้นไม้ปลูกปกคลุมอาคาร ส่วนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ ต้นไม้ปลูกบริเวณลานโล่ง และต้นไม้ปลูกใกล้อาคาร

4. สรุปการวิเคราะห์ลักษณะไทยเชิงนามธรรม

สรุปความคิดเห็นของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องลักษณะไทยเชิงนามธรรมของอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ โดยรวมแล้วได้มีการอ้างอิงมาจากลักษณะไทยของอาคารประเภทอื่นในอดีต เช่น ความรู้สึกเบาและลอยตัวที่เกิดจากการลดชั้นและการซ้อนชั้นของหลังคา การใช้เสาถอยแบบศาลา และความสัมพันธ์ระหว่างน้ำอยู่ชัิดอาคาร ซึ่งเป็นลักษณะไทยที่พบเห็นได้จากสถาปัตยกรรมเรือนไทย และอาคารทางศาสนาในอดีต อย่างลักษณะการลดชั้นและการซ้อนชั้นของหลังคา เพื่อต้องการลดขนาดของอาคารให้ดูไม่ใหญ่โตเกินไป ลักษณะการใช้เสาถอยแบบใต้ถุนโล่งของเรือนไทยที่เกิดจากน้ำท่วมในยามน้ำหลาก ตามสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นต้น กล่าวได้ว่า ลักษณะไทยเชิงนามธรรมของอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศนี้ มีความสอดคล้องกับลักษณะไทยของสถาปัตยกรรมในอดีต ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ลักษณะไทยสมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรมประเภทพาณิชยกรรม โรงแรม และสถานตากอากาศ ในลักษณะภาพของอาคารตัวอย่างที่ศึกษา ที่มีรูปแบบลักษณะไทยสมัยใหม่ จะมีการอิงและพัฒนารูปแบบจากลักษณะไทยในอดีต ทั้งในลักษณะไทยเชิงรูปธรรม และไทยเชิงนามธรรม

ส่วนความคิดเห็นในเรื่องของลักษณะไทยเชิงนามธรรมที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป สรุปได้ว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็น

ไปตามสมมุติฐานที่ว่า ความคิดเห็นในเรื่องลักษณะไทยสมัยใหม่ระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องจากว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับการศึกษา และมีประสบการณ์ในด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยตรง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้รับการศึกษาจากวิชาชีพนี้โดยตรง ทั้งนี้ อาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ เป็นอาคารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวที่มาพัก และมาพบเห็นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะไทยของอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ได้รับการพัฒนามาจากลักษณะไทยในอดีต ให้มีความสอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เป็นไปได้ว่าลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ จึงเป็นที่คุ้นเคยของกลุ่มคนทั่วไป เนื่องจากประสบการณ์ร่วมกันของคนในสังคม และเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า ผลการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2530: 63) ดังนั้น ลักษณะไทยเชิงนามธรรมที่มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงมาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ สามารถแบ่งประเด็นการศึกษาได้ดังนี้

- ก. การนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ
- ข. ประโยชน์ใช้สอยใหม่
- ค. สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ
- ง. วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง
- จ. การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม
- ฉ. สรุปการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคาร โรงแรมและสถานตากอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ t - test ทดสอบการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยอธิบายจากค่าระดับความเห็นด้วย ดังนี้

- 1 = มีระดับค่าความเห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 = มีระดับค่าความเห็นด้วยน้อย
- 3 = มีระดับค่าความเห็นด้วยปานกลาง

4 = มีระดับค่าความเห็นด้วยมาก

5 = มีระดับค่าความเห็นด้วยมากที่สุด

ก. การนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบกับตัวอาคาร เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาลักษณะไทย สมัยใหม่สำหรับอาคาร โรงแรมและสถานตากอากาศ สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 5.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทพาณิชยกรรม	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
- การออกแบบโดยนำลักษณะเด่นไทยเชิงรูปธรรมมาใช้กับอาคาร โรงแรม และสถานตากอากาศ เช่น การนำองค์ประกอบของหลังคาและเสาลอยมาใช้ ฯลฯ	3.93	0.84	2	3.62	0.93	3	2.47 *
- การออกแบบโดยนำลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้กับอาคาร โรงแรมและสถานตากอากาศ เช่น ความโปร่งโล่ง เบาและความร่มรื่น	4.14	0.85	1	4.33	3.19	1	-0.58
- การออกแบบโดยให้มีลักษณะไทยเฉพาะจุด เช่น การมีซุ้มหลังคาทางเข้าแบบไทยๆ	2.75	1.13	4	3.48	1.04	4	-4.75 *
- การนำลักษณะไทยของแต่ละภาคหรือท้องถิ่นมาใช้ เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การนำกาแลของทางภาคเหนือมาใช้	3.36	1.19	3	3.75	1.04	2	-2.47 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตาราง 5.29 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ โดยการนำลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้ เช่น ความโปร่งโล่ง เบา และความร่มรื่น รองลงมา คือ การนำลักษณะเด่นเชิงรูปธรรมมาใช้ในการออกแบบ เช่น การนำองค์ประกอบในเรื่องของหลังคาและเสาลอยมาใช้ ฯลฯ การนำลักษณะไทยของแต่ละภาคหรือท้องถิ่นมาใช้ เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การนำกาแลของทางภาคเหนือมาใช้ และการออกแบบโดยให้มีลักษณะไทยเฉพาะจุด เช่น การมีซุ้มหลังคาทางเข้าแบบไทย ๆ ตามลำดับ

กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ โดยการนำลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้ เช่น ความโปร่งโล่ง เบา และความร่มรื่น รองลงมา คือ การนำลักษณะไทยของแต่ละภาคหรือท้องถิ่นมาใช้ เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การนำกาแลของทางภาคเหนือมาใช้ การนำลักษณะเด่นไทยเชิงรูปธรรมมาใช้ในการออกแบบ เช่น การนำองค์ประกอบของหลังคาและเสาลอยมาใช้ ฯลฯ และการออกแบบโดยให้มีลักษณะไทยเฉพาะจุด เช่น การมีซุ้มหลังคาทางเข้าแบบไทย ๆ ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ในเรื่องการนำลักษณะเด่นไทยเชิงรูปธรรมมาใช้ เช่น การนำองค์ประกอบของหลังคาและเสาลอยมาใช้ ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันยังพบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป กับแนวทางในการออกแบบให้มีลักษณะไทยเฉพาะจุด เช่น การมีซุ้มหลังคาทางเข้าแบบไทย ๆ และการนำลักษณะไทยของแต่ละภาคหรือท้องถิ่นมาใช้ เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การนำกาแลของทางภาคเหนือมาใช้ ส่วนความเห็นด้วยกับแนวทางการออกแบบ ในเรื่องการนำลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้ เช่น ความโปร่งโล่ง เบา และความร่มรื่น พบว่าทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไป

ข. ประโยชน์ใช้สอยใหม่

ตารางที่ 5.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ลักษณะไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
1. ประโยชน์ใช้สอยใหม่ - การออกแบบอาคารที่มีประโยชน์ใช้สอยใหม่ ผสมผสานกับลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมพร้อมเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่	4.00	0.96	1	3.94	0.93	1	0.45

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตารางที่ 5.30 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องประโยชน์ใช้สอยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่ ในเรื่องประโยชน์ใช้สอยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็น แต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นด้วยที่ใกล้เคียงกัน กับการออกแบบอาคารที่มีประโยชน์ใช้สอยใหม่ ผสมผสานกับลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมพร้อมเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่ ในเรื่องประโยชน์ใช้สอยใหม่ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน กับการออกแบบอาคารที่มีประโยชน์ใช้สอยใหม่ ผสมผสานกับลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมพร้อมเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่ โดยกลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

ค. สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ

ตารางที่ 5.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ลักษณะไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
3. สภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ							
- การออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชายคาชั้นยาวมีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่	3.88	0.83	1	3.66	0.88	2	1.82
- การออกแบบโดยการใช้วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก, เหล็ก, stainless	3.85	0.96	2	3.69	1.00	1	1.15

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตารางที่ 5.31 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วย ในเรื่องการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชายคาชั้นยาวมีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าความเห็นด้วย ในเรื่องการออกแบบโดยการใช้วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก, เหล็ก, stainless ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วย ในเรื่องการออกแบบโดยการใช้วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระฉก, เหล็ก, stainless มากกว่าความเห็นด้วย ในเรื่องการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชายคาชั้นยาวมีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน กับการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชายคาชั้นยาวมีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ และการออกแบบโดยการใช้วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช้วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระจก, เหล็ก, stainless โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

จ. วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง

ตารางที่ 5.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ลักษณะไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
4. วัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง							
- การนำลักษณะไทยในอดีตมาผสมผสานกับวัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน เพื่อทำเป็นองค์ประกอบลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำลูกฟักที่หน้าจั่ว ฯลฯ	3.76	0.97	1	3.37	0.94	2	2.90 *
- การออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้มีลักษณะใหม่ โดยไม่อิงรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต	2.92	1.14	3	2.89	1.81	3	0.19
- การออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีการประหยัดพลังงานในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น นำกระจกสะท้อนแสงมาใช้กับอาคาร	3.27	1.21	2	3.49	1.17	1	-1.31

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตารางที่ 5.32 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องวัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องวัสดุ และ เทคโนโลยีการก่อสร้าง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการนำลักษณะไทยในอดีตมาผสมผสานกับวัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน เพื่อทำเป็นองค์ประกอบลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำลูกฟักที่หน้าจั่ว ฯลฯ รองลงมา คือ การออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีการประหยัดพลังงานในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น นำกระจกสะท้อนแสงมาใช้กับอาคาร และการออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้มีลักษณะใหม่ โดยไม่อิง รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ตามลำดับ

กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการออกแบบที่ใช้วัสดุและ เทคโนโลยีการประหยัดพลังงานในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น นำกระจกสะท้อนแสงมาใช้กับอาคาร รองลงมา คือ การนำลักษณะไทยในอดีตมาผสมผสานกับวัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน เพื่อทำเป็นองค์ประกอบลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำลูกฟักที่หน้าจั่ว ฯลฯ และการออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้มีลักษณะใหม่ โดยไม่อิง รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องวัสดุ และ เทคโนโลยีการก่อสร้าง ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t -test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการนำลักษณะไทยในอดีตมาผสมผสานกับวัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน เพื่อทำเป็นองค์ประกอบลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำลูกฟักที่หน้าจั่ว ฯลฯ โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ในขณะที่เดียวกัน ยังพบว่าทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ในเรื่องการออกแบบที่ใช้วัสดุ และเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้มีลักษณะใหม่ โดยไม่อิง รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนการออกแบบที่ใช้วัสดุ และเทคโนโลยีการประหยัดพลังงานในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น นำกระจกสะท้อนแสงมาใช้กับอาคาร พบว่ากลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

จ. การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม

ตารางที่ 5.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป

ลักษณะไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิกทั่วไป			กลุ่มบุคคลทั่วไป			ค่า t
	$\bar{X}_1$	SD ₁	ลำดับ	$\bar{X}_2$	SD ₂	ลำดับ	
5. การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม							
- การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อให้มีการสืบสานในทางวัฒนธรรม	4.19	0.91	1	3.85	0.85	1	2.74 *
- การสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แม้ว่าจะมีความจำเป็นในการเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย	3.85	1.01	2	3.42	0.95	3	3.11 *
- การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศที่คำนึงถึงฐานานุกรมและฐานานุศักดิ์ เช่น การไม่นำรูปแบบของวัดและวังมาใช้กับอาคาร	3.85	1.10	3	3.47	1.15	2	2.39 *

* เป็นค่าที่มีความแตกต่างในทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($t \geq \pm 1.96$)

จากตารางที่ 5.33 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ได้ผลดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปและกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความคิดเห็นแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อให้มีการสืบสานในทางวัฒนธรรม รองลงมา คือ การสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แม้ว่าจะมีความจำเป็นในการเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย และการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ที่คำนึงถึงฐานานุกรมและฐานานุศักดิ์ เช่น การไม่นำรูปแบบของวัดและวังมาใช้กับอาคาร ตามลำดับ

กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยมากที่สุด ในการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อให้มีการสืบสานในทางวัฒนธรรม รองลงมา คือ การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศที่คำนึงถึงฐานารูปและฐานานุศักดิ์ เช่น การไม่นำรูปแบบของวัดและวังมาใช้กับอาคาร และ การสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แม้ว่าจะมีความจำเป็นในการเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ของกลุ่มสถาปนิกทั่วไปกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ทั้งสองกลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในเรื่องการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อให้มีการสืบสานในทางวัฒนธรรม, การสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แม้ว่าจะมีความจำเป็นในการเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย และการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ ที่คำนึงถึงฐานารูปและฐานานุศักดิ์ เช่น การไม่นำรูปแบบของวัดและวังมาใช้กับอาคาร โดยที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

ฉ. สรุปการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ

สรุปการวิเคราะห์ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นโดยรวมของทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่เห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารโรงแรมและสถานตากอากาศ สามารถแบ่งตามประเด็นได้ดังต่อไปนี้

การนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบ

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการนำลักษณะไทยไปใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศ สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยตรงกันว่า ควรพิจารณานำเรื่องลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้ในการออกแบบอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศ เช่น ความโปร่งโล่ง ความเบา และความร่มรื่น อธิบายได้ว่าการนำลักษณะไทยเชิงนามธรรมมาใช้ในการออกแบบให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ เป็นบรรยากาศที่เสริมสร้างความรู้สึกมีความโปร่งโล่งเหมาะกับการพักผ่อน และมีความเหมาะสมกับอาคารประเภทโรงแรมและสถานตากอากาศ การนำลักษณะไทยเชิงรูปธรรมมาใช้ในการออกแบบ เช่น การนำองค์ประกอบ

ของหลังคา และเสาถอยมาใช้ ฯลฯ และการนำลักษณะไทยของแต่ละภาคหรือท้องถิ่นมาใช้ เพื่อเป็นการเน้นเอกลักษณ์ของภูมิภาค เช่น การนำกาแลงของทางภาคเหนือมาใช้กับอาคาร ทั้งนี้ ทั้งสองกลุ่มยังได้แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันอีกว่า มีความเห็นด้วยน้อยสุดกับแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องการออกแบบโดยให้มีลักษณะไทยเฉพาะจุด เช่น การมีซุ้มหลังคาทางเข้าอาคารแบบไทย ๆ อย่างไรก็ตาม การออกแบบอาคารโรงแรม และสถานตากอากาศให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ อาจพิจารณานำแนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ทั้งสี่แนวทางดังกล่าวมาใช้ร่วมกันได้

ประโยชน์ใช้สอยใหม่

ผลจากการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในเรื่องประโยชน์ใช้สอยใหม่ สรุปได้ว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยที่ใกล้เคียงกัน กับการออกแบบอาคารที่มีประโยชน์ใช้สอยใหม่ที่ผสมผสานกับลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมพร้อมเอกลักษณ์ไทยสมัยใหม่ ทั้งนี้ สถาปนิกอาจพิจารณานำความเห็นในแนวทางนี้ไปออกแบบอาคาร โดยให้มีความเหมาะสมกับประเภทอาคาร เช่น อาคารพาณิชย์ประเภทโรงแรม และสถานตากอากาศ

สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ

ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศของประเทศ สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยกับแนวทางในการออกแบบอาคาร ให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชาวคาชเมียร์ที่มีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ มากกว่าแนวทางในการออกแบบ โดยการใช่วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช่วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระจก, เหล็ก, stainless ฯลฯ ในขณะที่เดียวกัน กลุ่มบุคคลทั่วไปมีความเห็นด้วยกับแนวทางในการออกแบบโดยการใช่วัสดุสมัยใหม่ผสมผสานกับวัสดุธรรมชาติ เพื่อให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ที่เข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การใช่วัสดุสมัยใหม่ เช่น กระจก, เหล็ก, stainless ฯลฯ มากกว่าแนวทางในการออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ โดยมีชาวคาชเมียร์ที่มีส่วนเสริมสร้างให้มีลักษณะไทยสมัยใหม่ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวอาจมีความเห็นที่แตกต่างกัน แต่ก็สามารถนำไปพิจารณาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบร่วมกันได้

วัสดุ และเทคโนโลยีการก่อสร้าง

ผลจากการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับวัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้าง สรุปได้ว่า กลุ่มสถาปนิกทั่วไปมีความเห็นด้วยกับแนวทางการนำลักษณะไทยในอดีตมาผสมผสานกับวัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน เพื่อทำเป็นองค์ประกอบลักษณะไทยสมัยใหม่ เช่น การใช้กระจกทำลูกฟูกที่หน้าจั่ว ฯลฯ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มบุคคลทั่วไปเห็นด้วยกับแนวทางในการออกแบบที่ใช้วัสดุ และเทคโนโลยีการประหยัดพลังงานในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น นำกระจกสะท้อนแสงมาใช้กับอาคาร ส่วนแนวทางการออกแบบที่ใช้วัสดุและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้มีลักษณะใหม่โดยไม่อิงรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เป็นแนวทางที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม แนวทางการออกแบบที่มีความเห็นด้วยแตกต่างกัน ก็สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการออกแบบอาคารร่วมกันได้

การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม

สรุปผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ ในการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม สรุปได้ว่า การสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เพื่อให้มีการสืบสานในทางวัฒนธรรม เป็นแนวทางที่กลุ่มสถาปนิกทั่วไป และกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นด้วยตรงกันมากที่สุด ส่วนแนวทางการสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แม้ว่าจะมีความจำเป็นในการเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่าย และแนวทางการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ สำหรับอาคารประเภทโรงแรม และสถานตากอากาศ ที่คำนึงถึงฐานานุกรมและฐานานุศักดิ์ เช่น การไม่นำรูปแบบของวัดและวังมาใช้กับอาคาร เป็นแนวทางที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นด้วยน้อย อาจกล่าวได้ว่า แนวทางการพัฒนาลักษณะไทยสมัยใหม่ที่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นด้วยตรงกัน เป็นแนวทางที่มีความเด่นชัดมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย